

Arrest

nr. 140 379 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2015 met refertenummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ loco advocaat E. VAN DER VLOET en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Afghaan van Tadzjiekse origine afkomstig uit Herat. Op 25 mei 2011 diende u uw eerste asielaanvraag in in België. U verklaarde toen dat u werkte voor een internationaal transportbedrijf en ook informant was voor het departement van drugsbestrijding in Herat. U verklaarde gevlucht te zijn uit uw land omdat u een aantal maffialeden had verkleed en vreesde voor vergelding. Omtrent uw eerste asielaanvraag werd op 30 mei 2013 een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus

en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Noch uw profiel als werknemer bij het internationaal transportbedrijf Nawi Naseri noch uw werk voor het Afghaanse departement voor drugsbestrijding, waaruit uw problemen voortvloeiden, werden toen geloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd op 6 november 2013 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 22 november 2013 diende u een tweede asielaanvraag in. U haalde aan dat uw neef, die werkte voor de opsporingsdienst van het politiecommissariaat in de provincie Herat, werd onthoofd in Afghanistan. U haalde tevens aan dat u een terugkeer naar Afghanistan vreest omdat Afghanen denken dat u zich bekeerde tot het christendom in Europa. U bezocht ooit een kerk in Hoogstraten als onderdeel van uw integratiecursus en sindsdien werd u ervan verdacht bekeerd te zijn tot christen. Omtrent deze aanvraag werd op 30 december 2013 beslist tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag omdat de nieuwe elementen die u aanhaalde niet geloofwaardig werden bevonden. Op 4 maart 2013 diende u een derde asielaanvraag in. U blijft bij de eerder door u aangehaalde problemen en verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS eveneens dat u wordt gevisieerd door uw bazen van het departement voor drugsbestrijding. Zij zouden uw identiteit hebben prijsgegeven aan de maffia en u in diskrediet hebben gebracht bij de autoriteiten omdat u teveel zou weten van hun corrupte praktijken. U wist namelijk dat uw bazen de in beslag genomen drugs doorverkochten. U zou daarom zowel door de autoriteiten als door de maffia gezocht worden. Omwille hiervan zou zelfs uw broer I. een tijd in de gevangenis hebben gezeten en het huis niet meer kunnen verlaten. U verklaarde ook dat een BBC journalist bij u thuis in Herat was langsgeslagen. Hij zou hebben gesteld dat u ambtenaar bent en voor de regering werkt en gevraagd hebben waar u zich bevindt. U denkt dat deze persoon is gestuurd door de maffia of de autoriteiten. U vermeldde ook dat uw familie en dorpsgenoten in Afghanistan zouden denken dat u zich bekeerd hebt tot het christendom en u daarom zou worden vervolgd.

Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een schrijven waarin uw vrees ten opzichte van Afghanistan verder wordt toegelicht, een bevestiging van de priester van de begijnhofkerk, Daniël Alliet, dat u sinds 20 november 2013 in zijn Kerk verblijft, een bundel met uittreksels uit de vreemdelingenwet en de UNHCR richtlijnen met betrekking tot gedwongen rekrutering en de verslechterde situatie in Afghanistan, twee brieven van het ministerie van drugsbestrijding, afdeling Herat over uw verdwijning uit Afghanistan en foto's uitgeprint van uw facebook account.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. U slaagt er namelijk niet in uw actuele vrees ten opzichte van Afghanistan geloofwaardig te maken.

In het kader van uw derde asielaanvraag blijft u bij de eerder door u aangehaalde problemen met de maffia en de autoriteiten. U gaat ervan uit dat zij nog steeds naar u op zoek zijn en vermoedt dat de maffia of de autoriteiten iemand naar uw ouders hebben gestuurd die zich uitgaf als BBC journalist, met de bedoeling u op het spoor te komen. Als gevolg van uw problemen met de autoriteiten en de maffia zou bovendien uw broer I. in de gevangenis hebben gezeten en het huis niet meer kunnen verlaten (CGVS, p. 5-6 en 9-10). Deze elementen vloeien volledig voort uit de eerder door u uiteengezette problemen ten gevolge van uw werkzaamheden bij het departement van drugsbestrijding. Ter zake dient benadrukt te worden dat uw werkzaamheden voor dit departement en de eruit voortvloeiende problemen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van uw vorige asielaanvragen. Dat u naar aanleiding van uw huidige asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze aangetoond werd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de maffia en de autoriteiten op te heffen.

Bovendien zijn uw verklaringen over het bezoek van een BBC journalist aan uw ouders in strijd met de inhoud van het document dat u neerlegde ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag. Het document spreekt namelijk ook van Jahlil Ahmad Rezai, de BBC-journalist, die verschillende malen zou zijn langs geweest bij uw ouders. Maar waar het document stelt dat deze journalist een TV-programma maakte over ouders waarvan de kinderen het land zijn ontvlucht en dat uw ouders daaraan meewerkten in de hoop te bewijzen dat u de waarheid spreekt (stuk 1, p. 4), verklaarde u op het CGVS dat deze journalist drie à vier keer bij uw ouders langskwam maar dat uw vader op geen enkele van zijn vragen antwoordde. Nadien zouden uw ouders hebben vermoed dat hij eigenlijk geen journalist was maar werkte voor de maffia of de autoriteiten (CGVS, p. 6). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de door u ter ondersteuning van uw nieuwe asielaanvraag neergelegde brieven van het ministerie van drugsbestrijding, afdeling Herat, dient te worden vastgesteld dat deze brieven reeds neergelegd en besproken werden in het kader van uw vorige asielaanvragen, en derhalve geen nieuwe elementen zijn. U verklaart ter zake dat deze brieven tijdens uw vorige asielprocedures slecht vertaald werden en legt ze daarom opnieuw neer samen met een vertaling (DVZ, verklaring meervoudige

aanvraag, punt 15). Na vergelijking van de door u neergelegde vertalingen en de vertalingen gemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens uw tweede asielaanvraag (DVZ verklaring meervoudige aanvraag dd.19/12/2013, punt 17) dient echter vastgesteld te worden dat deze vertalingen inhoudelijk volledig overeenstemmen. Volledigheidshalve wordt er nogmaals op gewezen dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend indien ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te weerleggen.

Sinds uw tweede asielaanvraag haalt u ook aan dat u ervan verdacht wordt tot christen te zijn bekeerd. Dit element werd reeds bij de evaluatie van uw tweede asielaanvraag niet geloofwaardig bevonden en maakt u ook nu niet aannemelijk. U stelt dat u in België ruzie kreeg met een aantal Afghaanse asielzoekers omdat u hen erop wees dat het niet goed was dat ze alcohol dronken en rookten (CGVS, p. 7). Deze Afghaanse asielzoekers zouden vervolgens naar uw familieleden gebeld hebben om te zeggen dat u zich bekeerd had tot het christendom. Het is echter weinig geloofwaardig dat deze Afghaanse asielzoekers louter omwille van de door u gemaakte opmerking tegen u zouden samenzweren en uw familie contacteren om hen te vertellen dat u een bekeerling bent (CGVS, p. 7). Dat uw familie in Afghanistan, met uitzondering van uw ouders die niet geloven dat u bekeerd zou zijn (CGVS, p. 8), u op basis van deze geruchten wil vermoorden, betreft tevens een blote bewering die u niet staft aan de hand van enig concreet gegeven. Bovendien mag redelijkerwijze worden verwacht dat indien u daadwerkelijk vreest te worden vermoord door uw familie op basis van valse beschuldigingen van apostasie, u alle foto's die verwijzen naar kerken of het christelijk geloof zou verwijderen van uw facebookpagina. Hoewel u beweerde dit te hebben gedaan (CGVS, p. 8), dient vastgesteld te worden dat nota bene op uw profielfoto op uw facebookpagina nog steeds de kerk van het Begijnhof op de achtergrond prijkt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u naliet uw profielfoto te veranderen doet in casu verder afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging in Afghanistan op basis van valse beschuldigingen van apostasie.

Tot slot blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt nergens dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer een risico op vervolging inhoudt (zie administratief dossier). De Islamitische wet in Afghanistan verbiedt apostasie, waar in uw geval echter geen sprake van is. Er is geen geval bekend waarin de Islamitische autoriteiten in Afghanistan, maar ook daarbuiten, het ontvangen van materiële hulp van een (katholieke) kerk verbieden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent zoals blijkt uit uw woorden (CGVS, p. 7), volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.

Voorts wordt in het door u neergelegde document ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag een vrees voor ontvoering aangehaald in Afghanistan, omdat u uit een eerder rijke familie zou komen. Uw vader had namelijk een grote transportfirma en handelde in tweedehandswagens, staat in dit document te lezen (stuk 1, p. 2-3). Naast het feit dat u deze vrees nooit eerder aanhaalde, noch in uw vorige asielaanvragen, noch in uw verklaringen op de DVZ tijdens uw derde asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat u op het CGVS deze bewering tegenspreekt. Wanneer u wordt gepolst naar het beroep van uw vader zegt u immers dat hij leraar chemie was (CGVS, p. 3). Ervoor "had hij een grote truck" en was hij chauffeur, zegt u (CGVS, p. 3). U ontkent uitdrukkelijk dat uw vader een transportbedrijf had en in tweedehandswagens handelde (CGVS, p. 3). Voorgaande doet afbreuk aan de beweringen over uw rijke komaf en uw daaruit voortvloeiende vrees ontvoerd te zullen worden in Afghanistan. Een loutere verwijzing naar de mogelijkheid ontvoerd te worden in Afghanistan volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. U dient deze vrees in concreto aan te tonen, hetgeen u in casu niet doet.

Het document in verband met uw eventuele vrees voor rekrutering door de taliban (stuk 3) verwijst dan weer naar de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 waarin wordt aangegeven dat "depending on the specific circumstances of the case, men and boys of fighting age living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces and AGE's are engaged in a struggle for control" mogelijks nood hebben aan internationale bescherming op basis van hun lidmaatschap van een bepaalde sociale groep. Hetzelfde zou volgens deze Guidelines gelden voor dezelfde categorie personen in regio's waar ze het risico lopen te worden gerekruteerd door het ALP. Er dient echter opgemerkt te worden dat in de UNHCR Guidelines uitdrukkelijk wordt gesteld dat het risico

op gedwongen rekrutering afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit blijkt dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een risico op gedwongen rekrutering loopt en dat een loutere verwijzing naar de mogelijkheid op gedwongen rekrutering niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Daar u zich beperkt tot het neerleggen van uittreksels uit de UNHCR Guidelines terwijl u tot dusver nooit hebt aangegeven Afghanistan te hebben verlaten of er niet naar terug te kunnen keren uit vrees voor een gedwongen rekrutering en u evenmin tijdens uw huidige asielaanvraag enig concreet element in die zin aanhaalt, moet worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een risico op vervolging omwille van het behoren tot een van de in de UNHCR Eligibility Guidelines beschreven risicogroepen aan te tonen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet weerhouden worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de

veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie de aan het dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus, Afghanistan: Veiligheidssituatie Afghanistan – Regionale analyse. Deel II: Noord en West Afghanistan, 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuid-oosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan.

Ook al lijkt het geweld te zijn toegenomen in deze provincie en kunnen bepaalde districten als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat-stad relatief rustig en stabiel is, én het aantal veiligheidsincidenten beperkt is gebleven. Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De loutere verwijzing, in een door u neergelegd document ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag (stuk 3), naar de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en de stelling dat een wetenschappelijk onderzoek van de onderzoeksmethodologie van de Commissaris-generaal in 2008 zou hebben geconcludeerd dat de toenmalige risicobeoordeling niet correct zou zijn geweest, volstaat geenszins om de actuele beoordeling van de specifieke veiligheidssituatie in de stad Herat van de Commissaris-generaal te weerleggen.

Wat betreft de aangehaalde concrete veiligheidsincidenten in een ander document dat u neerlegde en dat de verslechterde veiligheidssituatie in Herat moet illustreren (stuk 1), dient dan weer vastgesteld te worden dat twee van de drie aangehaalde incidenten plaatsvonden in 2013 op een niet nader genoemde plaats in de provincie Herat en dat het derde incident handelt over de aanslag op het consulaat van de VS in de stad Herat. Bovendien wordt bij geen enkel van de aangehaalde incidenten gewag gemaakt van burgerslachtoffers. In het door u neergelegde document wordt wel nog verwezen naar een artikel dat stelt dat het aantal burgerslachtoffers in West-Afghanistan in 2013 steeg met 60 procent. Hierbij moet echter opgemerkt worden dat dit artikel niet specifiek handelt over de stad Herat maar geheel West-Afghanistan in rekening neemt. De aangehaalde incidenten en artikels doen derhalve op zich geen afbreuk aan de conclusie van de Commissaris-generaal dat er voor burgers in de stad Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Het schriftelijke bewijs van uw verblijf in een kerk en de van uw facebookprofiel verwijderde foto's genomen in en nabij een kerk, kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw bezoek aan en verblijf in een kerk worden immers niet in twijfel getrokken door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift leveringsbonnen van het transportbedrijf waarvoor hij werkte alsook een afdruk van de facebookpagina van zijn vriend en collega die werd vermoord.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal werd afgewezen bij beslissing van 30 mei 2013 en deze beslissing vervolgens bevestigd werd door de Raad op 6 november 2013 bij arrest nr. 113 412. In dit arrest werd geoordeeld dat verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling bij de transportfirma Nawi Naseri alsook zijn tewerkstelling bij de narcoticabrigade van Herat niet geloofwaardig zijn.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen te ontcrachten hierbij onder meer benadrukkend dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht geen geloof heeft gehecht aan de verklaringen van verzoeker over zijn werkzaamheden bij het transportbedrijf Nawi Naseri waarvan hij twee licenties heeft voorgelegd alsook over zijn tewerkstelling als informant bij de Afghaanse politie, dient te worden opgemerkt dat zijn betoog niet dienstig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Verzoeker kan de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen immers niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag (RvS, nr. 135.977 van 15 september 2004).

Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift op de volgende elementen: verzoeker herhaalt dat hij vervolging vreest ten gevolge van zijn tewerkstelling bij het de narcoticabrigade van Herat, zijn familie en dorpsgenoten verdenken hem ervan bekeerd te zijn tot het christendom en aangezien hij afkomstig is uit een rijke familie en vreest hij ook nog ontvoerd te worden. Ter staving van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker volgende nieuwe stukken neer: (i) een schrijven waarin zijn vrees ten opzichte van Afghanistan verder wordt toegelicht, (ii) een bevestiging van

de priester van de begijnhofkerk, Daniël Alliet, dat verzoeker sinds 20 november 2013 in zijn Kerk verblijft, (iii) een bundel met uittreksels uit de vreemdelingenwet en de UNHCR richtlijnen met betrekking tot gedwongen rekrutering en de verslechterde situatie in Afghanistan, (iv) twee brieven van het ministerie van drugsbestrijding, afdeling Herat over zijn verdwijning uit Afghanistan en (v) foto's uitgeprint van zijn facebookaccount. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker nog leveringsbonnen van het transportbedrijf waarvoor hij gewerkt heeft alsook een afdruk van de facebookpagina van zijn vriend en collega die werd vermoord.

Wat betreft de problemen die verzoeker aanhaalt ten gevolge van zijn werkzaamheden bij het departement van drugsbestrijding samen met de documenten die hij te dien einde neerlegt dient te worden opgemerkt dat de werkzaamheden voor dit departement en de eruit voortvloeiende problemen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van verzoekers vorige asielaanvragen. Terecht merkt de bestreden beslissing hierover op dat waar verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze aangetoond werd niet van aard is de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen met de maffia en de autoriteiten op te heffen.

Voor wat betreft de problemen die verzoeker aanhaalt naar aanleiding van zijn deelname aan een kerkbezetting merkt de bestreden beslissing terecht op dat: *"Tot slot blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt nergens dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer een risico op vervolging inhoudt (zie administratief dossier). De Islamitische wet in Afghanistan verbiedt apostasie, waar in uw geval echter geen sprake van is. Er is geen geval bekend waarin de Islamitische autoriteiten in Afghanistan, maar ook daarbuiten, het ontvangen van materiële hulp van een (katholieke) kerk verbieden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent zoals blijkt uit uw woorden (CGVS, p. 7), volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie."* Verzoeker weerlegt dit motief niet maar beperkt zich tot het louter herhalen van zijn vrees voor vervolging omwille van zijn deelname aan de actie in de kerk. Dit motief blijft derhalve overeind en wordt door de Raad hernomen.

Ook het motief met betrekking tot verzoekers vrees voor ontvoering omwille van het feit dat hij afkomstig is van een rijke familie wordt in het verzoekschrift niet weerlegd; in zijn verweer beperkt verzoeker zich tot het feit dat hij bij het Commissariaat-generaal een foutieve verklaring heeft afgelegd *"hetgeen een vergissing betreft"*.

Met betrekking tot de vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban stelt de bestreden beslissing: *"Het document in verband met uw eventuele vrees voor rekrutering door de taliban (stuk 3) verwijst dan weer naar de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 waarin wordt aangegeven dat "depending on the specific circumstances of the case, men and boys of fighting age living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces and AGE's are engaged in a struggle for control" mogelijks nood hebben aan internationale bescherming op basis van hun lidmaatschap van een bepaalde sociale groep. Hetzelfde zou volgens deze Guidelines gelden voor dezelfde categorie personen in regio's waar ze het risico lopen te worden gerekruteerd door het ALP. Er dient echter opgemerkt te worden dat in de UNHCR Guidelines uitdrukkelijk wordt gesteld dat het risico op gedwongen rekrutering afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit blijkt dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een risico op gedwongen rekrutering loopt en dat een loutere verwijzing naar de mogelijkheid op gedwongen rekrutering niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Daar u zich beperkt tot het neerleggen van uittreksels uit de UNHCR Guidelines terwijl u tot dusver nooit hebt aangegeven Afghanistan te hebben verlaten of er niet naar terug te kunnen keren uit vrees voor een gedwongen rekrutering en u evenmin tijdens uw huidige asielaanvraag enig concreet element in die zin aanhaalt, moet worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een risico op vervolging omwille van het behoren tot een van de in de UNHCR Eligibility Guidelines beschreven risicogroepen aan te tonen."* Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van zijn eerdere verklaringen.

Waar verzoeker ten slotte in zijn verzoekschrift stelt dat hij de vaardigheden die hij in België heeft geleerd niet kan gebruiken in Afghanistan en het onmogelijk is om zich aan te passen in de nieuwe omgeving hetgeen grote mentale problemen met zich meebrengt stelt de Raad vast dat verzoeker zich

beperkt tot blote beweringen die verder niet worden uitgewerkt noch worden gestaafd met concrete gegevens.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de concrete motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, waarmee hij echter de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ontkracht en een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Evenmin voert verzoeker enig verweer tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

De motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, blijven onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. De documenten die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt wijzigen niets aan hetgeen vooraf gaat. De documenten (stuk 2) zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat deze op grond van artikel 8 PR RvV niet in overweging worden genomen. De facebookpagina is een bewijs dat verzoeker actief is op dit medium, niet meer en niet minder.

Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) stelt de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in Herat: *“Uit een analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie de aan het dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus, Afghanistan: Veiligheidssituatie Afghanistan – Regionale analyse. Deel II: Noord en West Afghanistan, 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuid-oosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan.*

Ook al lijkt het geweld te zijn toegenomen in deze provincie en kunnen bepaalde districten als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat-stad relatief rustig en stabiel is, én het aantal veiligheidsincidenten beperkt is gebleven. Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit zou blijken dat analyse van de commissaris-generaal niet correct of achterhaald zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER